

Рат нема алтернативу

Немогуће је у данашње време бити дистанциран од бројних догађаја, можда више него икад у историји не само због информативног цунамија који нас заплъускује него и због склопа бројних тенденција која је светска клика глобалиста запланирала да проведе у релативно кратком временском периоду над готово свим народима света.

Постоље Антихристу

Сама наступајућа година 2025. г. се у многим предвиђањима сматра кључна управо у свим главним стратегијама напада на читаво човечанство било да се ради о ратним дешавањима, здравственим кризама или у једној од најзначајнијих епохалних отклона у правцу потпуне духовне девастације која представља заправо срж свих осталих стратегија. Иако, на почетку дејстава у Гази, па затим и пропагацији сукоба у више држава Блиског истока, посматрач можда никако није могао да предпостави сву монструозност злочина у Гази, сврху тих отоврених наступа, подршку западних земаља и специјално САД. У том смислу где се кључ разлога наводи изградња Трећег храма у Јерусалиму на месту џамије Ал Аксе и невероватана чињеница да би против тих намера требала бити 1,9 милијарди муслимана и 2,5 милијарди хришћана, представља ону димензију догађаја коју бројни аналитичари пренабрегавају и не препознају овај сад потпуно отворено прокламован Велики план.

На почетку свих великих догађаја пре четири године поводом здравствене кризе која је однела милионе жртава у целом свету и ранила милионе најтежим последицама, чињеница је да је све то запараво био почетак Великог плана који се одвија широм света кроз почетну фазу депопулације и имплентацију система ропства кроз здравствени третман. Сама суштина тог Великог плана је обезбеђивање услова потпуне катастрофе у којој ће моћи да се појави Непомјаник јер само у несагледивом разорењу у свету може да се прикраде и појави Човек безакоња и понуди очајном човечанству „спасење“. Дакле, суштина свих данашњих сукоба је претварање света у арену депопулације, болести, и опет и опет оног духовног пропадања које је потребно Оном који мрзи сваку врлину, хришћански подвиг и љубав

према Христу. Отуда толики притисак на светско Православље преко развратног екуменизама који својом духовним пропашћу припрема постоље Антихристу.

И ма колико нам изгледало да наведено није ни близу истине, ми се све чешће нађемо у вестима и ситуацијама које баш наведено потврђују. Ето, нпр. избори у САД који су везивали медијско интересовање широм света, многим уливали наду у некакве промене, сада потпуно потврђују да се ради о манипулацији пре свега са надањима човечанства које не може да прихвати праве намере глобалистичке представе која опет јасно наглашава да су намере око Трећег храма њихов државни императив. Па, у складу са том намером иде и стратегија отвореног ругања надањима бројних гласача као и осталих у свету јер обмана има моћ у деструкцији само онда када произведе потпуно разочарење и безнађе и то је главна улога победника избора у САД. Размештање најгорих глобалиста у првим данима после избора у САД неретко и оних из супраничког табора на кључне позиције у америчкој администрацији предствала можда тек почетак шоуа познатог циркусанта медијских обмана. Бројни су докази овог стања, нпр. личност која је једном умало секиром убила бубњара при демонстрацији гађања мете иначе осведочени заговорник борбе протв Палестинаца, заговорник Трећег храма и познати глобалиста, добио је постављење од Трампа на место секретара одбране, а новопостављена директорка националне безбедности је једном изјавила да у Украјини постоји 25 биологорија чије потенцијално ослобађање патогена може афектирати читав свет. Треба додати да су одмах после проглашења изборне победе Трампа тестирани балистички нуклеарни пројектили, јер наравно треба прославити победу шоумена и лажног антиглобалисте и не губити време у припремама за велики рат. У међувремену, постало је јасно да отворена реторика о нападу на Иран у току изборне кампање сада добија пуни смисао и порука свима гласи – Рат нема алтернативу-.

То великом плану супроставила се Шпанија у признавању права Палестинаца на државу и одбијању проласка два карго брода САД са оружјем за Израел што је резултирало нападом климатским оружјем и временским непогодама широм Шпаније праћено третманом државних структура које несмањено суделују у опструкцији помоћи грађанима Шпаније као део ширег спектра притиска. Овоме треба

додати да постоји план да се иначе деловањем климатског оружја у свету треба раселити око милијарду људи и ово оружје представља веома моћан аспект контролисања глобалистичких циљева. Надаље на другој страни, украјински фронт добија нове димензије присуством војних снага из Северне Кореје на руској страни, док Украјинци планирају послати жене, ветеране и инвалиде на линију фронта у сврху рашчишћавања минских поља, а има вести да се припремају јединице са женама и децом и опет се потврђује трагична чињеница да се из глобалистичких канџи не излази лако и да је цена подлегања глобалистичким вредностима несагледива.

Дакле, једина брига глобалиста у сгуснутом плану напада на човечанство је тачно одмерити који од следећих корака може дати више ефеката у смислу депопулације као што би то могла бити нова здравствена криза чији ефекти у наведеном смислу су несумњиви или треба још плесати са обманама испред целог света док се не стекну услови за следећи масивни ратни напад. Но, да би се данас ипак започео нови велики сукоб или покренула нова велика криза било здравственог, инфромативног или финацијског типа потребан је догађај светског утицаја и не би било први пут да се активирају планови за велики ратни сукоб поводом атентата на водећег државника света као сигуран окидач већ потпуно припремљених ресурса, већ припремљеног правног оквира Пакта за будућност који отвара услове отвореног терора над грађанима многих земаља. Безнађе је, дакле, једна од главних аспеката борбе против човека уопште и зато данас када су у питању политичка кретања или су у питању ратни сукоби или су у питању услови климатског оружаног напада, увек се свету шаље порука о безнађу као главној платформи за долазак Антихриста којем је изградња Трећег храма неопходана сценографија. У смислу наведеног потпуно је несврсисходно очекивати смиривање великих светских криза, управо напротив, потребно је мобилисати све снаге било на личном и било на народном нивоу у борби за опстанак у условима досад незаблежених криза. Речи о тенденцији духовног распада као главног услова глобалистичке агресије формираног кроз разне организоване тенденције међу којима је екуменизам један од главних форми искорењивања хришћанске духовности је посебна најпресуднија стратегија формирања Новог светског поретка која заслужује речи ипак неком другом приликом.

Оставка Александра Вучића – једини захтев

Но, шта би се у овим условима могло рећи на стање у нашој држави. Иако смо суочени више од деценију са непочинствима ове разуларене велеиздајничке власти сматрајући да можемо предвидети сву пропаст и последице, чини се да су све ове претпоставке далеко од реалности која нас сваког дана изненади дубином разорења. Само однос према трагедији у Новом Саду, броју жртава чији су подаци првог дана били 15 страдалих и око 30 тешко повређених, у току прве ноћи после трагедије су преминуле још две девојчице и на крају данас имамо 14 страдалих и троје повређених. И ако ништа друго не говори о медијском утицају и нашој подложности лажима, обманама и контроли, само овај догађај би могао одредити дубину терора који се проводи над грађанима и нашу сагласност са том тактиком. Надаље, данима се расправљало о наметнутој теми како настрешница зграде на железничкој станици није обнављана, као да је могуће да се изводе радови на било ком објекту а да се не провери статичка стабилност тог објекта и ова чињеница доказује који капацитет обмањивања поседује ова власт, али и јавност. Када је у питању одговорност, готово сваки грађевински инжењер може да дефинише ланац одговорности у овом случају, али склањање урушене настрашнице без форензичких и других испитивања је кривична одговорност свих највиших носилаца власти, читаве Владе Србије и тзв. председника Србије Александра Вучића јер су они баш својим изјавама обмањивали грађане о трагедији у Новом Саду. Ова наведена одговорност је најочигледнија и сасвим довољна за захтеве за подошење оставки не тражећи све моделе криминалних радњи у генези трагедије који свакако требају бити предмети кривичних поступака.

Само ови детаљи би у већини држава света били довољни да одмах поједини носиоци власти поднесу оставку, а да други размотре одговорност. Напротив, у Србији се у последњим данима огледа катастрофа свевлашћа криминалне структуре која одлазак са власти очигледно сматра потпуно немогућом мисијом, док наставља разарање свих ресурса у потпуно несагледивој димензији и перспективи.

На све ово грађани Србије су исказали свој оправдани револт организујући се у протесте и окупљања у којима је по ко зна који пут изостао захтев – Оставка Александра Вучића – Наравно, на делу су се поновио исказали контролори кретања грађана на протестима, али углавном због опет чувене подложности целог друштва спиновањима и подметањима, грађани нису у стању да препознају значај овог отпора у борби за опстанак. Дакле, на скупу у Новом Саду се окупило више десетина хиљада грађана који су тражили одговорност оних који су прузроковали трагедију, власт је убацила своје елементе који су разбијали Градску скупштину, успех протеста и значај окупљања грађана ни у ком смислу не може да овиси о манипулацији власти и то би већ једном требао бити део разумевања свих окупљања. Немојте ми замерити, бројни тзв. хулигани у својим раним двадесетим годинама за мене представљају такођер жртве овог монструозног мафијашког система који их држи заробљене у дубини нарко структуре користећи их за заштиту мафијашког система против којег они не могу готово ништа учинити. То заправо значи, ако већ постоји циљ окупљања и тај циљ грађани подрже, никакав паклени плес убачених елемената не може променити резултат да грађани хоће смене и одговорност. И коначно после свих трагедија, свако следеће окупљање би требало испоставити први захтев којег грађани траже у протестима већ годинама, а то је – Оставка Александра Вучића – јер је то процедура коју поштују политичке структуре широм света када је у питању одговорност за невине жртве.

Ову одговорност без сваке сумње дели и тзв. опозиција која је потпуно бесправно дала легитимитет велеиздајничкој власти и последице криминалног разарања су и последице њиховог имитирања уставних услова избора и заклањања лажном демократијом најтежих злочина ове власти против интереса српског народа на Косову и Метохији и широм Србије. Дакле, водство протеста и захтева за оставком може бити сачињено само од оних који не потичу из опозиционих структура и који не потичу из невладиног сектора који прокламује независност Војводине, геноцид у Сребреници, независно Косово и друге антисрпске стратегије. И коначно сви протести грађана Србије против велеиздајника и разоритеља државних, природних и свих других ресурса су увек добродошли јер једино протести и отпор грађана контролише крволочну разулареност власти у свим сегментима живота грађана Србије у буквалном и дословном

смислу. То што још не успевамо да формирамо најбоље водство протеста и других форми незадовољства и то што власт све чини да се протести обесмисле, не треба грађане Србије да удаљи од уставних права да траже смене и одговорност политичара и права да се боре против велеиздаје и криминала. У том смислу подржавам све који се окупљају и траже модел организовања против пре свега деловања тзв. председника Александра Вучића, а онда и свих носилаца власти. У светским условима глобалистичког терора и нарастајућих криза готово се сви народи налазе у одсудној битци, зато је потребно имати стрпљење и препознати упоран труд у супростављању протувама Новог светског поретка нашег поднебља. Сваки и најмањи отпор је данас значајан, сваки искорак ка бољој организованости је подвиг и зато је потребно препознати значај окупљања и правдољубивог напора који пружају грађани у ово сурово време. Једном ћемо са великим поносом гледати на способност отпора нашег народа када су многи велики народи падали на колена пред глобалистичком немани.

Овом приликом скрећем пажњу на један изванредан догађај, промоцију документарног филма „Владика Артемије – од чобанчета до пастира“, филма који ради истине документовано говори о свим трагичним околностима окупаторског и екуменистичког наступа који десетинама година разара саму супстанцу државе Србије и нагриза тело Српске православне цркве у мери у којој се српски народ са овом нечувеном деструкцијом суочава први пут у својој хришћанској историји. Такођер, се овом приликом захваљујем Епископу Ксенофонту, Епархији рашко-призренској у егзилу и свим сарадницима на реализацији овог подухвата од историјског значаја.

Као и сваки пут поменимо групу грађана која подршком свим окупљањима против ове власти у више од 1070 дана сведочи о овом тешком времену.

„Цео свет је суочен са перспективом разарања, будимо спремни да најпре малим корацима војујемо велику битку“

Врчин, 15.11.2024.